

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۸/۱۱/۱۲

صلاح الدین سعیدی

بخشی از موانع مصالحه سیاسی!

قسمت دوم

واقعیت چنین است که از طالبان حضور یافته در مذاکرات صلح مسکو (۲۰۱۸/۱۱/۹) بخشی از حرکت طالبان متعلق به ملا هیبت الله با روابط نزدیک با حاکمیت پاکستان است. به این ترتیب این گروه بخشی از طالبان اند نه کل آنها.

آنچه را ملا عباس ستانکزی نماینده دفتر سیاسی طالبان در مسکو خطا گفت، نادیده گرفتن شگاف ها و تفرقه موجود در بین حرکت طالبان، بعد از درگذشت و یا وفات مرموز ملا محمد عمر آخوند زاده است. مسلم این است که در رهبری تحریک طالبان علاوه بر رهبری ملا هیبت الله گروه ملا محمد رسول، ملا های دیگری از جمله گروه طالبان به رهبری ملا عبدالمنان نیازی و محاذ فدایی به رهبری ملا نجیب الله وردک تقسیم شده اند.

در یک روایتی از مخالفین آقای ملا عبدالمنان نیازی وی در کابل به سر می برد و محاذ فدایی؛ که در اصل از سوی طرفداران ملا داد الله منصور ایجاد شده و اکنون، رهبری آن به دوش نجیب الله وردک می باشد، وجود دارند. قرار روایت دیگری محاذ فدایی و داعش، برنامه های خارج از سرحدات افغانستان را دارند و به این ترتیب به نام شبکه حقانی چیزی در واقعیت امر وجود ندارد.

در تحریک طالبان افغانستان رهبر عمودی و امیر نقش سمبولیک دارد، بیشترین قدرت اجرایی به دست رهبری افقی و معاونینش می باشد.

نفر دوم تحریک طالبان به رهبری ملا هیبت الله شخص سراج الدین حقانی است که معاون ملا هیبت الله نیز است. حزب اسلامی به رهبری مولوی محمد یونس خالص، با طالبان رابطه دارد و یک تعداد اعضای فعلی گروه طالبان به شمول ملا هیبت الله و جلال الدین حقانی اعضای این حزب بودند.

با در نظر داشت این واقعیت های عینی طالبان حضور یافته در مسکو (۲۰۱۸/۱۱/۹) بخشی از گروه طالب و بخشی از نتیجه سیاسی افغانستان اند، نه کل آن.

درین مذاکرات و تفاهمات نباید طالبان حضور یافته در مسکو مانند یگانه جانب مشروع مذاکرات از جانب طالب تلقی شوند و نه هم مشروعیت مالکیت کل سنج سیاسی افغانستان را دارند.

ملت حق دارد و درستش چنین است که جوانب مختلف باید از مراعات اصول و قواعد این تفاهمات که معامله در مورد سرنوشت ملت در غیاب ملت نباشد، مطمئن شود.

اگر سرباز ملت درک کند که مذاکره کننده، سر وی را به خاطر تحقق اهداف شوم، محدود این و یا آن جانب به معامله گذاشته می تواند و میگذارد و قربانی خواهد کرد، و یا یک گروه کوچک از تصویر بزرگ خود را مالک کل قضیه بداند و ما به چنین فهم به مذاکره پردازیم، درین صورت به یقین مذاکرات و چنین مصالحه نتیجه ای نخواهد داد.

در مذاکرات تمرکز اصلی بر سر این است که ملت و نیروهای سیاسی موجود آن در کل، چطور تصمیم گیرنده اصلی سرنوشت شوند.

درین مباحث امریکا و روسیه و کدام مرجع دیگر، غیر از ملت افغان، و کل سنج واقعی سیاسی کشور و جامعه ما، حق تصمیم گیری در مورد سرنوشت ملت افغان را ندارد.

تلاش ها ناکام خواهد بود که خلاف فهم درست فوق مصالحه سیاسی و خلاف مفهوم واقعی کلمه باشد و به این ترتیب ما خود مانع در راه رسیدن به صلح و استقرار واقعی گردیم.

و ما علينا الا البلاغ المبین

پایان قسمت دوم

قسمت اول این بحث را با کلیک بر لینک آتی مطالعه کنید:

http://www.arianafghanistan.com/UploadCenter/Saidi_s_mawaane_e_mosaaleha.pdf